

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

12 de Blasphemis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

lib. de myste. Theolog. c. 1. Hac autem came, ne quis profanus audiat. Intelligit autem profanos eos, qui occupantur circa entia tantum, nec mentis aciem excelsius vitra terrena erigunt. Quo factum etiam est, ut dum Deus voluit quædam secretiora & sanctiora reuelare Moyse, & manifesta facere, eum longe a populo iusserit recedere. Exod. 6. 19. Constantinus Magnus per literas Dionysium Alexandriæ episcopum, & Arrium ad concordiam eum adhortatus, & obiurgans vitio eis verit, quod quæ latere poterat, quæ si non in medium attulerint, & nimia ad contendendum inclinatione, ea perperam vulgarent, quæ neque mouere debuissent: grauius ferens, quod quæstiones ecclesiæ euulgarentur, in qua vna fides, & vnus debeat esse consensus, vt scribit Nicephorus Cal. lib. 8. cap. 12. 13. 14. Et non esse effrenda in vulgaris veritatis dogmata, Plato quoque tradit, in Gorgia. Causa, inquit, ne hæc rudibus committas: hi enim derident, quod sapientes admirantur. Quod repetens Eusebius, lib. 4. de preparat. Euangel. transfert in prophetam hypothesein, non esse ex diuina scriptura mysticas res ad multos effrendas. Accedit Apuleius, lib. 11. de asino aureo, qui dum de forma initiandi sacris lidis loquitur. Ecce, inquit, tibi retuli, que quamuis audita tamen ignores necesse est. Ego quod solum potest sine piaculo ad profanorum intelligentias enuntiaris referam. Sed & alia plura, quæ huc pertinent, iam tractata a nobis habes, dum ageremus de fide Catholica, quæ conuicuo.

De aliis criminibus Maiestatis diuinæ,

CAP. 10.

- 1 In templis cacasse vel meisse, capitale.
- 2 Irreligiositate & impietatis actio qua.
- 3 Accusans impietatis & non probans, morte multabatur. eod.
- 1 Pro crimine læsæ diuinæ maiestatis fuit P. Sistrato, in templo Apollinis ventrem exnerasse: atque id faciens capite sanxit, teste Suida in verbo, ἐν τῷ βίβλῳ κρητῶν ἢ ἐπιπλοῦτος, id est, in ade Apollinis cacasse præsuisisset. Et hæc prohibitum fuisse in templis, quibus duo angues pingebantur ad terrendos meientes, subindicat Persius, Satyr. 1.
Hoc inuat, hic, inquis. vto quisquam faxit oletam:
Pinge duos angues: pueri sacer est locus, extra
Mense.
- 2 Intendeatur olim actio apud ethnicos irreligiosis circa festa, itidem & impietatis. Veruntamen impietatis reum agens nec conuincens, morte multabatur, teste Iul. Polluce lib. 8. Onomast.

De Schismaticis. Cap. 11.

- 1 Schismatici crimen diuinæ maiestatis.
- 2 Schismatici hæretici sunt.
- 3 Schisma quid & quousplex.
- 4 Vniuersi in ecclesia Catholica.
- 1 Crimen felle diuinæ maiestatis schisma, in quo qui id sequitur aduersus sacrificium Dei, rebellis, perfidas, sacrilegusque, & nobisquegens feruus, filius impius dicitur a D. Cypriano. tracta de simplice. prelato. § Accedunt hæreticis schismatici, nec schisma aliud, quam hæresis est: separatio inobediencia primi pastoris ecclesiastici. c. 1. 2. 4. 9. 1. c. non vos, 2. 4. 9. 5. Differuntque, quia schisma discedit ab ecclesia, hæresis in ea nititur dogmata sua defendere. c. inter hæresim, 2. 4. 9. 3. Schisma multiplex est, primum in fide, vel propter diuersam fidei possessionem, vel ob diuersam in actibus ecclesiasticis sententiam cum discessione ab episcopali obedientia. Sic Augustino, lib. 2. contra Cresconium, schisma est, recens congregationis ex aliqua sententiarum diuersitate discessio. Hæresis autem videtur schisma inueteratum. Interdum schismaticos facit non fides diuersa, sed communionis diruta societas. D. August. de quæst. in Matth. c. 2. Consensus idem schismaticorum & hæreticorum, sacerdoti Dei non obtemperare. D. Cypri. lib. Episto. epist. 3. & lib. 4. epist. 9. Alios sibi enim episcopos designant, & alia altaria erigunt: quemadmodum fecerunt Donatistæ, teste Oprato Mileitano: Nouatiani, teste Cypriano. Sicq; Opratus Milei. lib. 1. c. 1. Parmæna. describit Catholicam fidem facti verus & simplex intelligitur: intelligere singulare ac verissimum sacramentum, & unitas animorum. Schisma vero spatio conuulso pacis, distans sensibus generatur, luore nutritur ameliorum, & litibus roboratur: in deserta matre catholica, impij filij dum foras excurrunt, & se separant, a radice matris ecclesiæ inuidia falsibus amputant, errando rebelles accedunt. Hæreticos vero veritatis excusos, sicut & verissimi symboli desertores, &c.

§ Schismatici præquales, imo peiores pagani habentur. ca. de nig. 7. q. 1. c. non adferamus, 2. 4. 9. 1. Et proinde grauior in eos pena. Siquidem legesiam de hæreticorum vindicta loquentes adducit; perperuo quoque de schismaticis loquuntur, & ius Pontificium hos ab omni ordine & dignitate suspendunt, & eos qui iis consentiunt, irritasque horum reddunt collationes, ca. 1. § 2. de schismat. apud Gregor. & electiones. ca. licet, de electio. Et illis excommunicatis, filiis illorum de negant auxilium. c. 1. de schisma. in 6. Atque si non reuocentur, a seculari potestate comprimi iubentur. can. de liguribus. 2. 4. 9. 5. can. non vos, 2. 3. 9. 5. Notissima est vltio ob id felus Dathan & Abyronis, dum ab inferis, ruptis terræ compagibus, viui cum sceleris conscis absorpti sunt. Numer. 16. Docet Opratus Mileuitanus, lib. 1. schisma magis Deo displicuisse, & leuiores vindictam partiticio. § Nituntur enim isti soluere vnitatem ecclesiæ, in qua vnum ouile, & vnus pastor, D. Ioan. c. 10. & idipsum omnes dicere monerunt, 1. ad Corinth. 1. & seruate veritatem ad Ephes. 4. Vna fuit arca Noe, extra quam nullus saluus in diluio: & in qua typus ecclesiæ vnus, 2. Pet. 3. Accedit & dignos esse animaduersi hæc seuerissima, quia contentiones & seditiones concitant, quæ morte dignæ sunt, vt paulo post Deo fauente probabitur.

De blasphemis. Cap. 12.

- 1 Blasphemare, & iurare diuersa esse.
- 2 Blasphemia crimen atrocissimum.
- 3 Blasphemia quid, & in quo consistit.
- 4 Atrocitas & species etiam, & vindicta diuina, pena, Et num. 4. §. 6.
- 6 Iurans per capillos aut caput Dei, aut alio modo quomodo puniatur.
- 7 Blasphemorum quedam diuina animaduersiones. Et 10.
- 8 Blasphemia per Ironiam dicta benedictio.
- 9 Blasphemia a Iudæis valde exosa, & a Deo punita.
- 11 Blasphemantem obuium cuique permittit verberare D. Chrysostomus.
- 12 In blasphemorum castigationes, constitutiones Caroli V. Maximilian, & regum Gallorum.
- 13 Blasphemi quatenus iræ, & dementia, & ebrietate excusentur a pena.
- 14 Deiorare seu iurare temere prohibitum.
- Deioratio genus illi virorum, & mulierum qua.

Aliud blasphemare, aliud iurare. Ideo hic non agitur de iurando, sed tantum de blasphemia, qua D. Chrysostomus ait nihil peius esse, tom. 1. in Psalm. 95. § Miestatem blasphemare, crimen magnum a Deo Iuda habetur. Iude epist. Et Athanasius, in illud Euangel. Quicumque dixerit blasphemiam, Matth. 12. inter peccata & blasphemiam hoc in terete ait: quod qui peccat, legem transgreditur, qui blasphemat, contra ipsam Deitatem impie agit.

§ Blasphemia f. maledictio est, & execratio, & sacrilega detractionis, & probrosa, & calumnia, quæ diuersa est, & diuersam penam habet, pro modo eius cui inferitur. Vt erga Deum maior, in eo consistens, cum probro deo tribuitur, quod non contentis, vel detrahitur quod ei conuenit. Sic in sanctorum & religionis causa quoque perpendendum. Sicut enim in principem, quam in eius magistratum maius crimine maiestatis: sic in Deum ipsam maior blasphemia, quam in sanctos. § Tanta autem huius criminis existimatur esse atrocitas, vt Iustinianus dixerit, § praterita, vt non luxur cont. nar. in auth. colla. 6. inultum Deum hoc non relinquere, & per hoc pestero, famem, & terræ motus, aliasque plagas a Deo hominibus immiti. Et commentator Pragmaticæ sanctionis gl. in § quib. ad planum, in verb. excolunt in præ Pragm. sanctio. refert Robertum regem Galliarum, filium Capeti orantem pro pace regni, responsum a cruce fixi imagine accepisse, non futuram eam, donec notoria crimina & blasphemias exiit passet. Sic qui errant, & in errorem mittunt, distulcunt blasphemare, c. Apostolica, 2. 4. 9. 3. c. qui peccat, 2. 3. 9. 4. Decem species blasphemias colligit Lucas de Penca, in l. omnes iudices. § de delato. lib. 10. C. quas tamen ad tres contraxit Angelus Clauulius, in summ. in verb. blasphemias, num. 3. ex D. Ambrosio & Thoma: tempore tribuere Deo quod ei non conuenit, detrahere quæ eius sunt, tribuere creaturæ quæ conueniunt creatori.

§ Pena in blasphemis canonica olim, in laicos excommunicatio, in clericis depositio. c. si quis, 22. q. 1. Huius alia conuicta, c. 2. de maled. ap. Gr. go. vt laici septem dieb. dominicis præforibus

ibus ecclesie in conspectu populi recumbentis, vltimo illorum dixerat dominico, sine pallio & calcamentis, iaqueo seu loro collo inuoluto & pendente, se deantes, non antea ecclesiam ingredi paterentur, quam se feriis in pane & aqua ieiunassent, & pauperes simul singulis diebus aliquos refecissent. Clericis porro remittitur publica poenitentia, c. ex poenitentibus, 50. dist. c. quicumq; 51. dist. ca. 1. de bigam. Hostiens. in sum. de maled. §. blasphemans autem. & indicitur priuata. §. Iure f. ciuili ad blasphemiam pertinet Dei, iurare per capillos, per caput Dei, & is similia. Deus enim spiritus est, & ei membra tribuere, habet summam blasphemiam, quam Iustinianus vltimo supplicio vindicari iubet. §. praeterea, vt non luxur. cont. nat. in auth. col. 6. Iudicibusque curam castigandi seuerè demandat, propria nouella, & alia de ludo publicata sanctione. l. fin. §. fin. de relig. §. sum. §. an. l. 3. C. tit. 43. Pius autem summus Pontifex antea iuramentum per capillum, vel caput Dei deierantem, vel alio modo blasphemantem, clericū deponi vult, laicum anathematizari: per alias creaturas iuramentum, digna castigatione afficit. c. si per capillum, 2. 2. q. 1. Pontificia quoque iura vltra canonicam statuunt, vt huiusmodi blasphemiam pecuniaria poena pro modo facultatum a iudicibus secularibus afficiantur. c. 2. §. fin. de maledic. apud Gregor. Permittit iudicibus secularibus Francisc. I. rex Galliarum inquisitionem & captioem clericorum blasphemorum, dum modo poena remittant castigandos iudicibus spiritualibus. in constitutio. de execrationibus. & blasphemis. Iure diuino spiritus blasphemiae, & cum quis ex malitia potissimum, & confutur dine vel corruptela, blasphemiam effutit, vix veniam vel in alio seculo obtinet, Matth. c. 12. nisi scilicet recte poenituerit blasphemus, can. seruum, 50. dist. ca. 1. §. pen. de sum. in. Et in Leuitico 24. lex, vt qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur, lapidibus opprimat eum multitudo populi, &c. Dixit Hel. filius suis: Si peccaueris quis in virum placari tibi potest Dominus: si autem in Dominum, quis orabit pro eo? 1. Reg. c. 2. §. Pconstant in sacra historia diuina, in blasphemosis vltionis, quas verbi his quidam canalicidit. Iustinus Gobelus Guarinus, in c. 4. pol. l. i. Caroli V. Caesaris.

Impius occubuit gelidis Maxentius vndis: Job. Cuspina. lib. de Caesaris in Constant. Magn. De hoc N. ceph. Cal. lib. 7. eccles. hist. c. 29. Et carmina Prudentis de eius interitu.

Puribus Herodes tendibus esca fuit:

Perfida Iulianum blasphemum sicca peremit:

Constricta poenas Commodus ore dedit.

Mersit in tumidas cocum Pharaona sub vndas,

Sicut in iusta cade, Philiste, cadis.

Lingua Nicanoris eo mortuo misere exfissa, quatemplum Dei male dixerat, & templo affixa: manusq; qua minatus templo blasphematus, & qua in ludaeos pugnauerat, amputata. Machab. 2. c. 15. §. 1. c. 7. Et vir Dei dixit regi Achab Israelis, 3. Reg. 20. Quia dixerunt Syri, Deus montium ipse est dominus eorum: & non est Deus vultum dabo hanc multitudinem grandem in manu tua. Duplicauerat Deo blasphemiae, quas dixerat serui Sennacherio regis Assyriorum: quam obrem & percussit ex eis angelus Domini 185. millia, tempore Ezechiae, 4. Reg. 19. §. Non f. audebant etiam blasphemiam nominare antiqui, sed per ironiam benedictionem dicebant, vt in calumnia Naboth legitur: Benedixit Naboth Deo & regem, educite eum, & lapidate, sicq; moriatur. 3. Reg. c. 21.

9 Iudaei f. qui Deum verum colebant, valde hoc crimen execrabatur, vt dum blasphemias intelligerent, obturarent aures, & scinderet vestimenta sua, vt ex lectione sacrae paginae passim obseruatum est, Matth. 26. veluti ob res luctuosas & maxime displicentes soliti erant facere. Num. 14. Jos. 7. Iudi. 11. 4. Reg. 2. §. 5. 6. §. 19. Hester 4. cum siml. Minatur Deus ob blasphemias M. abitis filiorum Amoi interitum, qualem G. omorre & Sodoma. Sapho. c. 2. Legè tulit Nabuchodonosor, vt qui Deum Sidraci, Abdenag. Azariae & M. zaelis blasphemassent, occideretur, & domus eorum destruerentur. Daniel. 3. can. non inuenitur, 23. q. 4. Nec mirū videri debet, si seuera animaduersio indi. ca sit blasphemis: nam si faures & latrones reliquique id genus morte puniuntur, aut plags, quanto magis impii, qui Deum membratim discernunt & blasphemant, Iudaeis deteriores, Host. in sum. de excess. prala. §. clericus, qui non comminuerunt Domini nec minimum osi Isti autem consulo per membra & frusta verbo, quia re nō possunt, difcepere annuntur. Atq; si conuitia in homines mortales dicta puniuntur, nonne aequū est impune non abire, qui diuinā fenderit tam seclēste maiestatis: auth. Gazaros. de her. C. Hinc sumit occasionem necis Naboth Iezabel: nam calumniam confinxit, eū

blasphemasse Deum & regem. 1. Reg. 21. §. Exemplum f. vltionis blasphemiae refert etiam Niceph. Cal. lib. 18. hist. eccles. c. 33. quod contigit etiam tempore Marci Caesaris. Cum enim quidā Graeci & gentiles coniuuantes post prandium blasphemias plures in virginem Dei genitricem iactassent, cum impietas illa innotuit, illi quidem debitas poenas dedere, & diem autem, in quibus blasphemiae dictae fuerunt, Dominus a sacris nostris nō alienus, tum quidem, quia casus ita tulerit, periculum i. ff. gir. Non multum vero post ei dormienti in somnis Dei genitrix affuit, cui diligentius ecquid quam esset percunctanti, postquam ipse se eam nosse professus est, illa ei indignitatem contumeliarum in mentem reuocauit. Tum ille miser, supplex illi esse, veniamq; delicti petere cepit. Illa daturam se hoc ei, neque in praesentia ipsum ita me te poenas luiturum promittere: vimine autem, quod manu gestare videbatur, genua ipsius circumcirca veluti exarans circumseribere. Id vbi factum, postea auolans non apparuit. At ille somno discusso membra illa, quae vimine notata fuerant, ita tum a reliquo corpore dirupta inuenit, recenti sanguine profuente, & in publicum productus, iustum omnibus iudicium promulgauit. Aliud exemplum pueri, ob blasphemias a demoniis rapti, narrat D. Gregorius lib. 4. Dialog. Vidi & alia apud Vincentium in Speculo historiali. §. D. f. Chrysoctomus, tom. 5. ope. hom. 1. ad populum Antioche. §. 5. Quid faciendum est de istis blasphemis, sic exprēssit: Quia de blasphemia dictum est, vnam vos omnes petere volo retributionem pro concione hac atque sermone, vt in ciuitate blasphemantes mihi castigetis: & si quemquam in biuio v. l. foro Deum blasphemare audieris, accede, increpa: & si verba infigere oportet, nerescus, si sua faciem alapa percute, contere os ipsius, percussione manuum tuam sanctifica. Et si vlli accusauerint, & in carcerem duxerint, sequere: & si poenas iudex pro tribunali reposituerit, dic cū libertate, quod regē angelorum blasphemauerit: si enim regem terrae blasphemantem puniri oportet, multo magis illum contumelia afficiat. Commune crimen est publica iniuria, aniq; licet accusare volenti. Haeten. D. Chryf. st.

10 §. Carolus V. f. Maximilianus in constitutione politica, edita in comitiis Vindeliciorum anno 1548. Germania, tit. 1. c. 1. 2. 3. 4. acriter blasphemus puniri iubet, & audientes, nec accusantes, & iudices vindictam conuincit. Philippus II. rex Galliarum, Gagus, in vita Philippi 2. statuit, vt si quis impietatis blasphemiae reus esset, in flauium vel paludem citra mortem demergeretur, quod Tholozae seruari multoties vidi, excepto reo vsque ad subuculum nudato cauea cancellata magna ferrea, trina merfione ita illum castigantes. Philippus V. f. Valesius, blasphemus in Deum, virginem Mariam, & diuos, constitutione sua primum ad torquē seu numellas versatiles publice ad iudicium voluit, a prima hora vsque ad nonam per mensem. Quod si iterato in crimen incidisset, ad eadem numellas versatiles retracto statuit die nundinarum coram frequenti populo, suprema labra siadi ferro candente, vt dentes appareant: tertia vice, labium infer u: quarta, abscindit vtramque labium: quinta, linguam, vt per eam, per quam peccauit, torqueatur. Idem statuit paucis immutatis Carolus VII. f. Franciscus I. & Henricus II. alique reges, vt ex eorum constitutionibus de blasphemis apparet, quas colligit Nicolaus Boerius, de c. 1. o. 1. num. 1. §. §. f. D. Ludouicus rex Galliarum etiam, si qui numinis, diuorumq; nomen nefarie aut iureiurando, aut execrando vsurpabant, eorum fronti candenti lamina notam iniuri voluit, vt refert Paulus Emilius, lib. 7. hist. Francor. in eius vita. Fuerunt itaq; constitutiones regiae, quae antequam ad poenam corporalem perueniant, prius per multas nō valde execrabiles blasphemias tentant emendare. Graues tamen, quae haeresim continent, mortis poenam expertae sunt saepe in Gallia, quam diu valuit in ea ius. Vt placita supremorum ordinum & senatum ea de re habita docent. Pap. lib. 1. Rapsod. Aresto. tit. 2. art. 1.

11 §. Sapere est f. autem huic tractationi, considerandum esse num perituri istis & execrationibus quis assiduus fuerit, vt seuerius veluti pertinax corrigatur. Item num iracundia nimia, quae ad dementia accedit, an dementia, blasphemias pronuntiauerit, vt tunc leuius puniatur, arg. cano. si quis iratus. 2. q. 3. l. si non conuictus. C. de iniur. castigetur tamen. Quia quod iracundia pronuntiauerit in execrationibus, in ira solet originem habere: dementia autem excusare recte quidam putant, l. infans. ad leg. Corne. de scar. in P. cum siml. non iram, Hostiens. in sum. de maled. ver. hoc autem, Lucas de Penna in l. omnes iudicos. 4. colum. ver. sic. 3. quaro. de delati. lib. 10. C. videndi hac de re Ioan. Bern. Diaz. in pract. c. 103. Iacobus Dambaude. in pract. §. in Encubidio causa. crimina. N. sco Jacobus de Monte Albano, conf. 48. interprete, §. Burrihari. in c. 2. de maledic.

Sicuti nec ebrietatem, *Lnc. de Pen. ubi proxime*. Nam et si mitior pœna interdum delicti commissio per ebrietatem imponatur, *l. omne delictum §. per vinum, de re milit. P. c. sane, & cap. inebriauerunt, 2. 2. 9. 4.* in aliis tamen excusatio ebrietatis culpam non minuit, sed auget. Vitiū ebrietatis est, & vix permittit ecclesia orare pro illis, qui in ebrietate moriuntur. *c. 1. de reliq. & venerat. sancto.* vt nec pro illis, qui se ipsos occidit. *c. placuit, & ca. si non licet. 2. 3. 9. 5.* In summa, si probe de hoc crimine, videlicet blasphemias ipsas, nū atroces leuioresve sint. Subinde personas, quæ sint, num erronee, pediti homines, integræ vitæ, hæretici, &c. Postremo negotiū, quæ mente dictæ prolatave sint, in qua causa, in ludo, in contentione, in ira, in furore, consulo, &c. ¶ Deieratio ¶ ad blasphemiam leuiorem pertinet, quæ est consuetudo pessima proleuissimis aut nihili rebus, inuocandi in testimonium Deum, aut diuos, aut iurare per cælum, per terram, & alia, quæ Deus prohibet in specie, *D. Math. c. 5. D. Jacob. c. 5.* & ne nomen Dei in vanum sumatur. *Exod. cap. 20.* Deierabant mulieres antiquorum per Herculem, abstinebant enim sacrificio Herculeo: viri per Castorem. Cuius rei rationem ferre non facile est. Ad eum autem, quod iurandum per Pollucem est, & viro & feminae commune est. *Gellius, lib. 1. l. c. 6.*

De Simonia, & simoniaci.

CAP. 13.

In decreto Gratian. per 7. q. causa 1.
Et lib. 5. Decretal. tit. 3.
Lib. 5. Extrauag. com. tit. 1.

- 1 Simonia crimen lese maiestatis diuine, & hæresis.
- 2 Simonis Magi impostura, & prodigia.
Incantationes Simonis Samaritæ miræ eod.
- 3 Simoniaci unde dicti. Et Gieziæ qui.
- 4 Simonia inter crimina grauissimum.
- 5 Avaritia radix pessima, simonia, & aliorum.
- 6 Ambitus similis simonia.
- 7 Simonia quid: & duplex, mentalis & realis.
- 8 In simonia quomodo res consideranda.
- 9 Simonia in quibus committatur, & num. 10. 11. 12. 13. & 14.
- 10 Benedictio vis, & quomodo in nomine Dei Tetragrammaton fieret.
- 11 Simonia non est, aliquid ex laudabili consuetudine pro spiritualibus sacerdotibus porrigere alia tantum causa, quam nundinationis.
- 12 Pro consecratione aliquid accipere, simonia.
Christi nomine a presbyteris accipere, simonia est. eod.
- 13 Vicarius, vel alius administrationis ecclesiasticæ nomine dare, simonia.
- 14 Religionis vel canonicatus ingrediendi causa aliquid petere, vel conuenire, simonia est, aut pro pastu exigere. & 16.
- 15 Religionem ingredi inconsulto principe aliquando non licuit in Francia, quare.
- 17 Electio simoniaca est, si pro suffragio seu voce detur ab electo, vel ab aliis etiam electo in scio: & quando, si ab aliis detur, non nocet electo. & num. 2. 9.
- 18 Beneficium quando simoniace dicatur possessum.
- 19 Beneficium litigiosum si transactio facta de eo sit, qua censetur simoniaca, tamen non vacat per simoniam.
De beneficio valet facta amicitabilis compositio, etsi non valeat transactio. eod.
- 20 Beneficiorum permutatio cum pacto, nisi fiat sub beneplacito superioris, est simoniaca.
- 21 Simoniacus est, qui in beneficio litigioso corrupti iudicæ, qui quid habendi causa nominationem, aut electionem, qui pecunia accepta renuntiat nominationi vel electioni.
Recipiens a publico delinquente, ne poeniteat, vel a poenitente, vt absoluat, numer. 2. 2. & homagium pro spiritualibus faciens, & c. 23.
- 24 Simoniaci in personis quid considerandum, & de eorum intentione.
- 25 Simoniaci faciunt pro spiritualibus dare munus, fauorem, precium, preces.
- 26 Beneficium pro stipendiis debitis conferre, simonia est.
- 27 Beneficium conferre proximis quando simoniam habet vel non.
- 28 Patronus filium idoneum presentare potest.
- 30 Simoniaca duplici modo, vel quia simoniaca ideo prohibita, vel

quia prohibita, ideo simoniaca.

31 Simonia commissæ plures pœna.

Excommunicatio, sacramentorum priuatio, collationum vel simoniaci facti nullitas, priuatio ipso iure beneficii. & 13. & 33.

33 Beneficium per Simoniam adeptum impetrari potest ante declarationem simonia. & 34.

34 Beneficium per incapacitatem possessoris impetrari in Gallia nequit ante declaratum incapacitatem.

35 Beneficio simoniace promissus etiam si in scio, si simonia facta sit, debet illud eiurare in conscientia. vide & 40.

36 Simoniace beneficium possidens, quomodo purgare possit simoniam.

37 Simonia in ingressu religionis commissæ quomodo puniatur.

38 Simoniace data vel accepta non restituntur danti, nec remanent apud accipientem, sed dantur ecclesie, in cuius iniuriam simonia fit.

39 Renunciatio simoniace facta quomodo improbanda.

41 Simoniaci in beneficiis a quibus dispensari potest.

42 Beneficii litigiosi concordia, aut non litigiosi permutatio quomodo fieri debeat.

43 Simonia que locum non habet in curia Romana, & que habeat.

44 Beneficiorum taxationes curie Romanae, & burisalos regula cancellaria & annate in Gallia sublata.

45 Concordata quatenus non seruanda in Gallia.

46 Simoniace beneficium viuens affectus, vt puniatur.

47 Simoniace ordinatus & ordinari pœna.

Simonia ¶ crimen ad exemplum criminis maiestatis accusatio. nem habet, *cap. si quis, §. porro, 6. q. 1. c. sane, 15. q. 3. l. si quemquæ, 29. de epis. & cler. C.* et si in pœna differant, *d. c. si quis, §. porro, & c. fin. 6. q. 1. c. licet Heli, §. pen. de simo.* Et qui in simonia labem incidunt, hæretici habentur, *c. quicunq, cum 2. seq. 1. q. 1. can. cum liquet. ca. presbyter si pecuniam, eo. c. quoties, de simo.* atque vt hæretici accusantur, in *d. §. porro, & ca. fin. §. sed cum omnes, 6. q. 1.* Et nomen ipsum simonia, quod secliam significat particularem ab ecclesia Catholica, perse docet, hæreticos esse simoniacos. Siquidem ab auctore erroris Simoniaci dicti sunt, *c. qui studet, 6. q. 1.* vt reliqui hæretici, & schismatici. Montanistæ, Manichæi, Priscillianistæ, & eius farinae alii nebulones. *l. damnatis, 6. C. de hereti.* ¶ Simon ¶ Magus quippe, vt in historia recensetur Apostolica, primus tentauit gratiam haberi & dandi Spiritum sanctum mercari ab Apostolis per manuum impositionem, & operandi sacra miracula: accepitque ob secliam hanc pecuniam oblationem & perditam metem responsum ab eis, pecunia tua tecum sit in perditionem, quod exitimasti donum Dei per pecuniam possidere. *Actuum, 8. c. reperiantur, 1. q. 1.* Addictus enim in immissis magicis artibus, existimauerat prodigia & incantamenta, quæ callebat dæmonica, factis miraculis contingenda pretio, vt homines in sui maioræ traheret admirationem, quam etiã Claudius Cæsar & populus rudis venerat aliquãdo est, donec illius artes cõsulæ & patefactæ Dei virtute a Beato Petro fuerint. In cuius victoria plures fuerunt quoque ab errore reuocati. Tantum enim ille Samaritanus Simon præstigiis dæmonum in peius profecerat, vt se pro Deo iactaret, & filium Dei Christum. Ludicra quædam, quæ vulgares demerant, addens. Videbatur enim illum statuas per se ipsas iubere mouere, vasa domestica seipsa transportare, ipse flammæ sibi circumdans non videbatur, ferebatur in aere, ex lapidibus fuco facto panes reddebat, draconis formam inducens, in aurum se totum transformabat, fores probe occlusas recludebat, medebatur incurabilibus, vt putabatur, morbis: & alia plura, quæ illi nomen impostoris seu magi dederunt, & quæ parum aut nihil illi profuerunt, quin suo scelere detecto misere interierit, *de istis omnib. præstig. & vita & morte Simonis Magi, Niceph. Callist. lib. 2. ca. 27. Irenæ. cont. hæreses, ca. 20. Abdias, lib. 1. histo. Apost. Clem. in lib. recognitio.* remanente tamen sua nundinationis spurcissima nota, quam qui sequuntur, simoniaci dicuntur. ¶ Atque ¶ eo nomine quoq, & qui diuina dona pretio distrahere a moluntur, continentur: qui Gieziæ, a Giezi auctore primo venditionis diuinarum appellati sunt. *4. Reg. 3. d. c. qui studet, 1. q. 1. c. sicut simonia, de simo.* vt cetera crimina eius comparatione pro nihilo reputentur. *c. per inuas, 32. §. pen. eod. ca. fin. 1. q. 7.* Quia grauius sit eternam, quam humanam offendere maiestatem. *auth. Garzaros, de heret. C. c. vergentis, eo. ap. Greg. c. sicut qui ecclesiæ, 17. q. 4.* Et qui in religionem publicâ committit, in omnes infert iniuriam, crimenque